

Orvosegyetemünk diákköreinek színvonalas seregszemléje

A VII. Országos Diákköri Konferencia orvosi szekciójának üléseiről

Április 22—24-ig Budapesten került megrendezésre hazánk felszabadulása 20. évfordulójának jegyében a jubiláris VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia. Az orvosi szekció ülései 22-én, fél 9 órakor kezdődtek a II. Szemészeti Klinika tantermében. Az elnökség üdvözlő szavai után dr. Szentágothai János akadémikus megnyitójával kezdődött az orvosegyetem tudományos seregszemléje.

Foglalkozott többek között Szentágothai akadémikus a diákköri felvételi rendszerrel, a diákköri munka és az elhelyezés kapcsolatával. Elmondta, hogy vigyázni kell a mozgalom felhígulásának veszélyére.

Ismeretes, hogy az egyetemi diákkörök közül ki — mondta — az intézeti, klinikai utánpótlás. Ez helyes. Azonban helytelen lenne, ha nem a tudományos érdeklődés, hanem ezen cél szűlné az új felvételi kérvényeket — ezt a nézetet és az ebből eredő helytelen gyakorlatot a következőkben is következetesen lehetetlennek kell tenni. Természetesen nem arról van szó, hogy a tudományos kutató munka, a hallgatók arisztokratikus kisebbségének privilégiuma legyen, de arról igen, hogy olyanoké, kiket belső indítékok vezetnek és tanulmányaikban is kelendő előmenetelt mutatnak fel.

Szentágothai akadémikus bevezetője után délelőtt fél 10 órakor kezdődött az előadássorozat, mely önmagáért beszélt, a diákköri mozgalom eredményeit illetően.

Szép kivitelű előadásokat hallhattunk, melyek az előadók magas szintű tudását demonstrálták. Modern témák, modern metodikával, elméleti és gyakorlati jelentőségűek — ez jellemezte tömören a tudományos színvonalat.

Hasonlóan magas felkészültségről vallott a nagy vitakedv, a jó vitaszellem. Az előző konferenciákhoz képest ennek emelkedését pozitívan kell értékelnünk, hiszen ez egyértelmű a tudományos általános műveltség emelkedésével. Hiszen a tudomány mai differenciáltsága mellett a saját témától eltérő kérdésekhez hozzászólni meglehetősen széles látókört tételez fel. Itt és ezzel kapcsolatban elismeréssel kell szólni a rendezőség kezdeményezéséről, hogy az előbbi gyakorlati eltérést nem egy rövid, öt soros ismertetést kért be a szerzőktől, és adott ki, hanem mint általában a tudományos konferenciákon szokásos, egy oldalon adott lehetőséget a szerzőknek, hogy komoly, informatív módon összefoglalják munkájukat.

Az összképhez hozzátartozik az is, hogy tudományos seregszemlénk nemzetközi méretű volt, hisz lengyel, német, jugoszláv, cseh résztvevők emelték az előadások színvonalát.

Egyetemünk 17 előadással vett részt a konferencián.

Képviselve volt az Anatómiai, az Élettani és a Mikrobiológiai Intézet, a Szülészeti és Nőgyógyászati, az I-es Bel-, valamint a Gyermekklinika és a Gyógyszertechnológiai Intézet.

Őszinte dicsérrel kell szólni az előadóról. Megérdemelné mindannyiunk, hogy külön-külön foglalkozzunk témájukkal, sajnos e keretek közt erre mód nincsen.

Mégis meg kell említenem Szabó János III. évfolyamos hallgató előadását, aki a keringés fizikai tényezői szerepének tanulmányozására készített oktatási modeljét kívánta diavetítéssel demonstrálni. Amikor kérte az első ábrát, technikai hiba folytán a vetítő felmondta a szolgálatot. Akivel már történt hasonló, az átérzi egy ilyen esemény bekövetkezése utáni kínos és végtelen hosszú, óráknak tűnő percek. S valóban az előadás megakadt volna, de Szabó János leleményessége, ügyessége megmentette. Felhasználta magát, egy pár pillanat kellett csak és a mechanikus sémmáját felrajzolta a táblára. — Meltán váltotta ki a hallgatóság elismerését.

Hasonló elismerés illeti Emanuel Ababio Tetteh-et, aki az „Emberi méhlepény fehérje és fehérjéhez kötött hexosetartalma” címmel számolt be magyarul a SZOTE Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikán végzett munkájáról. Fáradságát siker kor-

názta. Előadása nagy tettségre talált és ennek nyomán számos új ismerésre, barátra tett szert.

Fazekas Attila corticosteroidokkal kapcsolatos vizsgálatainak megemlítését sem hagyhatjuk el, aki ezen kívül úgy kellene jellemeznünk, hogy a „hozzászóló”, mert egyike volt azoknak, kik a legtöbb vitában részt vettek és ennek során széles, sokoldalú ismeretanyagot tett tanúbizonyságot. Hasonlóan szólnunk kell Galgóczi Gábor új, modern terminusok metodikájáról, mellyel a vesekéreg keringési reakcióit vizsgálta. Wörum Imre előadásáról amit az elektroshock iránti érzékenység és az agy gammaaminovajsav szint kapcsolatáról tartott és nem kisebb elismerés illeti Varga Pált és Hidvégi Katalin, akik két témával is szerepeltek a kongresszuson.

Roszlóczy István V. oh. a Mikrobiológiai Intézet, TDK tagja az „Alkilező szerek hatása az RNS és DNS vírusok szaporodásának és a szövetkultúra sejtek interferon termelésére” című előadása méltán nyerte el az ezer forintot is jelentő I. díjat. Gondos elemző munkával kimutatta, hogy bizonyos kémiai anyagok gátolni tudják a vírusok szaporodását anélkül, hogy számottevő károsodás lenne kimutatható a gazdaszövetekben. A téma gyakorlati jelentősége igen nagy, de elméleti szempont-

ból is sok újdonságot nyújt.

Két 700 forintos díjat osztottak ki, mellyel Pető Zoltán, (Anatómiai Intézet) „Synapsis típusok elektronmikroszkopos szerkezete patkány parietalis cortexében” címmel megtartott előadását méltán díjazták. Ragyogó elektronmikroszkopos felvételei és azok értékelése nagy elismerést váltott ki. A másikat Várkonyi Tibor (Anatómiai Intézet) „A központi idegrendszeri kapillárisok enzimhistochemiai vizsgálata az ontogenesis folyamán” című munkájáért kapta.

Összegezésül elmondhatjuk:

hasznos és tanulságos konferencián vehettünk részt, mely újabb sikeres próbátétele volt a diákköri mozgalomnak, amely jó úton halad. Az eredmények további munkára köteleznek, hogy egyetemünk oktatóinak segítségével, — kiknek köszönetünket kell kifejeznünk támogatásukért, tanácsaikért, munkánk feltételeinek megteremtéséért, — az elkövetkező, most már VIII. konferencián hasonló vagy még nagyobb felkészültségről tegyünk tanúságot. S ha abból indulunk ki, hogy a diákköri munka értékes, az mutatja meg, hogy mennyire szolgálja a jövő tudományos utánpótlását a hallgatók alapján és továbbra is ezen az úton haladva aggodalmra nincsen okunk. M. J.

Budapesti és szegedi egyetemisták szerzői estje

A budapesti országos tudományos diákköri konferencia tiszteletére április 22-én este az ELTE Bölcsészettudományi Karának tanácstermében rendezték meg az ELTE és a JATE íróinak, költőinek szerzői estjét. Az irodalmi estet, amelyen az Universitas együttes tagjai is felléptek, nem kísérte túlságosan nagy érdeklődés, ami a magát sokra tartó budapesti bölcsészkar hallgatóiról lévén szó, enyhén szólva furcsa jelenség. (A budapestiek menségére legyen mondva: tavaszi szünet volt.) Mintegy 100—150-en hallgatták meg a 22 egyetemista verseit, novelláit. Először a szegediek léptek fel. Veress Miklós, Rigó Béla, Kelemen János némi eltéréssel, a legutóbb Szegeden megrendezett, Tavasz 1965. irodalmi esten bemutatott — és sikerrel fogadott — verseikkel léptek a budapesti publikum elé.

Veress Miklósnak egy régebben, az ifjúsághoz írt költeménye aratott sikert. A gyérszámú közönség értő tapssal juttatta kifejezésre szimpátiáját.

Rigó Béla vastapost kapott. Prokrusztesz verseiből a Prokruszteszi kórus című váltotta ki — méltán — a legnagyobb elismerést.

Kelemen János három írásában (Ikarosz, Gilgames, Sziszifusz) a formai bravúr és az elmélyült mitológiai ismeret pompásan párosult.

Általában jellemző volt a „szegedi csoport”-ra a közéleti problémákra való komoly és állástfoglaló reagálás, elmélyült és őszinte gondolatosság.

Budapesti kollégáink 10-en léptek fel.

Az elsőként bemutatkozó Sumonyi Zoltán két verse (Balatonszárszó, Petőfi búcsúja) határozott, szimpatikus egyéniséget, formai biztonságot és művelt szerzőt engedett sejtetni.

Konczek József írása (Halott nagyanyám) Juhász Ferenc jelzőktől telt képeire emlékeztetett, de ez mit sem von le szerzője komoly tehetségéből. A legjobb benyomást azonban a rövidebb, játékos, fiatalos, üde, tiszta hangvételű versek keltették.

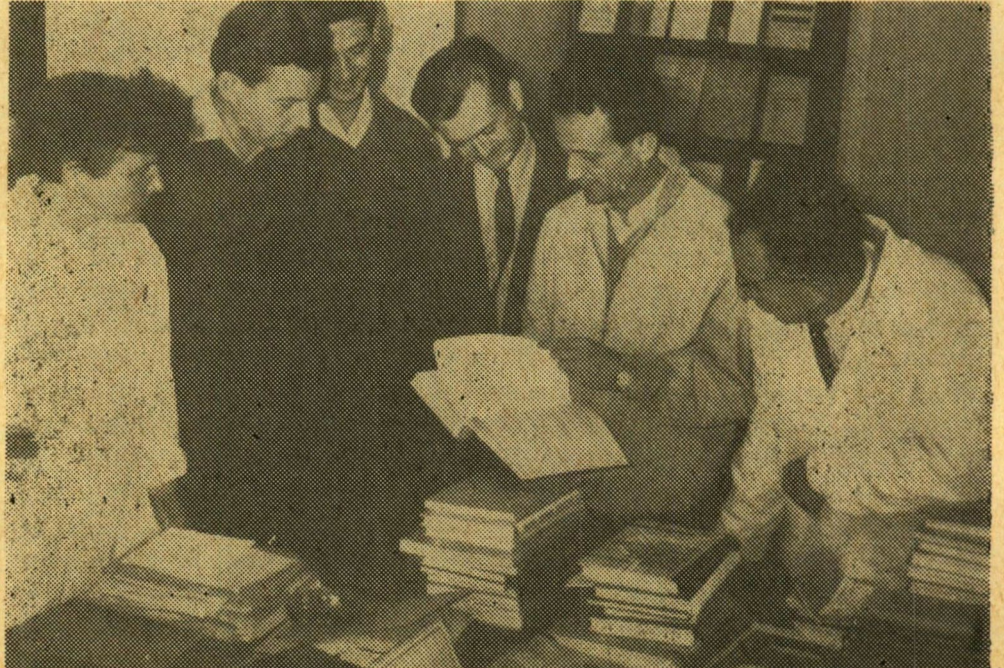
A komolyabb igényű, társadalmi, politikai jellegű költeményeket azonban mintha egy „ál-népies” gondolkodás, felületes életszemlélet, vagy divatos, lázadó-rebellis életfelfogás szülte volna. Talán egy kis póz, vagy a kelleténél nagyobb méretezett öndédelgetés. E tekintetben talán csak Kutassy József őszinte gondolatai voltak megnyugtatóan tiszták, szépek és művészeik egyszerűre.

A bemutatott novellák, vagy részletek szintje a versek alatt maradt. Az Universitas együttes

tagjai igyekezettel oldották meg feladatukat, de nem mindig komoly felkészültséggel.

Húsz év telt el azóta. Ma modern olvasóterem, folyóiratolvasó kutatószoba, mikrofilmolvasó berendezések fogadják a tudnivágyókat, a könyvek szerelmeit. Akik száma évről évre növekszik. Nagy a forgalom az Egyetemi Könyvtár olvasótermében.

S nem csak az olvasók száma nő, hanem az olvasnivaló könyvek is. A könyvtár dolgozói örömmel fogadják az érkező könyvszállítmányokat.

Egyetemisták hangversenye

A KISZ Budapesti Orvostudományi Egyetem Szervezője a VII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia tiszteletére 23-án este hangversenyt adott az ELTE szimfonikus zenekarának közreműködésével Budapesten a MOM Művelődési ház Csörzs utcai dísztermében. A Tolmácsy László vezette zenekar tartalmas, igényes műsort produkált. Bach: V. Brandenburgi versenyének három szólóját: Borissza Géza — fuvola, — Votisky Péter — hegedű — és dr.

Tamási Sándor — zongora — nagy igyekezettel játszott, s jó benyomást keltett a Boccherini Gordonkaversenyét megszólaltató Salacz György is. Az est második részében Wagner Siegfried-idillje és Prokofjev Péter és a farkas c. kompozíciója hangzott el. Sajnos a szervezés hibái következtében — ugyanebben az időben bál volt az Eötvös-klubban! — meglehetősen üres nézőtér nem valószínű, hogy lelkesítőleg hatott az egyébként ambiciózus zenekarra, mely különben az

egyek közötti színpad átrendezést is saját maga oldotta meg rivalda-fényben, minden különösebb problémázás nélkül.

A műsort hallgatva önkéntelenül is emlékeznünk arra, hogy nekünk, a szegedi egyetemnek is volt valaha, nem is olyan régen, egy ilyen együttesünk — Szegárdi Tamásék még Drezdába is eljutottak! — de ez sajnos nem állta az idő próbáját. Vajon miért?...

Nikolényi István